

İlk Dügüm Ve Son Halka

– HayrettinYazcı · 16 Ekim 2011

Kaybetmek istemiyor son cengi bu gönlümün
Nerde varsa yeşil dal sarılır gördüğünce
Sarılardan kaçıyor bilir rengi ölümün
Ölümü istemiyor bir daha büyüğünce

Gönlüm kıyamet kışı, bahar yağmuru gözüm
Titreyen bir kuş olur gagalar pencereyi
Senden yana yıkıldım, bugün bugün öksüzüm
Kucaklar getirirsin gün ortası geceyi

Atıp karanlıklara yol soruyorsun birde
Görmeye ışık gerek, uçmak içinse kanat
Yanına dönemezken ölü gibi kabirde
Kur diyorsun göklerde bizim için saltanat

Ay gerek, yıldız gerek, güneş ve samanyolu
Sonra boşluk olmalı içimden daha geniş
Bir de felek olmalı çevirecek bu kolu
Gönlün istediğince çıkış ve bir de iniş

Oysa hayat dediğin, kuru ekmek, bir tas su
Ve bir de yar olmalı sırtını yasladığın
Uyanmak için güne yattığın gül uykusu
Haykırmak güzelliği eteğinde bir dağın

Selamlamalı gülü goncasından öperek
Ve çiçeğin diliyle söyleşmeli her sabah
Sessizce salınmaya bir de salıncak gerek
Çokça sevap işleyip, araya bir günah

Nerde başlıyor gerçek, nerde bitiyor rüya
Gece günün karnında, burnunda gün gecenin
Bulduk bir cenk meydanı, yaşadık bizde güya
İlk düğümünde kaldık bir çetin bilmecenin

Hayrettin YAZICI